

til Regerup, og saa lige forbi Glumsø, eller, om De vil, lige udenom Glumsø — for De ville vel ikke have den gennem Glumsø By — og saa over til Næstved-Ringsted Banen. En saadan Bane, som kom til at gaa gennem dette udmærkede gode Opland, vil være til stor Gavn for dette og være en fortræffelig Bane, især for Fuglebjerg, men dog ogsaa give Glumsø alt, hvad den kunde forlange. Naar saa Glumsø paa en Gang fik Bane fra Nord og Syd, fra Ringsted til Næstved, og en Bane fra Vest til Øst, fra Dalmose over til et eller andet Punkt paa Ringsted—Næstved Banen, tror jeg, man nok turde sige, at Glumsø har faaet alt, hvad det paa nogen Maade kunde drømme om at faa. Jeg tror, Næstved—Ringsted Banen vil vise sig at være en velbetænkt Bane, og at Trafikken paa den vil blive saa stærk, baade med Hensyn til Gods og Personer, at Staten ingen Sinde skal faa Anledning til at fortryde, at man har besluttet sig til at anlægge den.

Jeg skal ikke gaa ind paa at omtale de andre Baner, som ere foreslaaede. Jeg kan i den Henseende sige som saa: Der er enkelte Baner, som forekomme mig noget underlige. Den lille Bane, der skal løbe ind til Ringkøbing, er jo lidt paafaldende, naar man ser paa Kortet, men den har vel ogsaa sin Aarsag. Den er der, for at man lettere kan komme dertil, og saa kan man ogsaa lettere komme derfra igen, det er to Fordele. Der kan naturligvis ogsaa være en eller anden Enkelthed i øvrigt i Forslaget, man kunde have noget at indvende imod eller have Betænkelighed ved, men i det store og hele vil jeg give Forslaget min Tilslutning, og jeg skal dertil føje, at jeg nærer den varmeste Interesse for, at det maatte lykkes at føre dette Forslag igennem endnu i indeværende Samling.

Angaaende selve Jernbaneforslagene skal jeg ikke udtale mig videre. Derimod føler jeg det som min Pligt at gøre nogle Bemærkninger om den Del af Lovforslaget, som strækker sig fra § 14 til Forslagets Slutning. Det er jo et helt nyt Forslag, her for første Gang bringes ind for Lovgivningsmagten, og det er første Gang, vi staa overfor hele dette betydningsfulde Spørgsmaal. Det maa derfor være enhver Rigsdagsmands Pligt nøje at overveje dette Forslag, men ogsaa at søge at bidrage til ved Deltagelse i Debatten om dette Forslag at klare Synspunkterne saa meget som muligt. Jeg maa maaske til at begynde med gøre den almindelige Bemærkning, som maaske er overflødig, at det, vi

staa overfor her, ikke paa nogen Maade er Georgeisme, tværtimod, Værdistignings-skatten skyldes jo Stuart Mill og ikke Henry George; Værdistigningsskatten er ganske forskellig fra den Værdibeskatning af Jord, som er Henry Georges Tanke. Jeg glæder mig ved, at der nu her er stillet Forslag om en Værdistigningsskat.

Det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, skrev for et Par Aar siden sit Program paa et Møde i Odense, og paa dette Program optog vi Kravet om Værdistigningsskat, saa det kan kun glæde enhver af Tilhængerne af dette Program nu at se Forsøg paa at faa et af dets Punkter realiseret ved et Forslag fra Regeringens Side. Jeg skal i de Bemærkninger, jeg gør, gaa frem efter Paragrafferne, som de følge efter hverandre. Jeg kunde godt have ordnet de Bemærkninger, jeg har at gøre, mere systematisk, men det kan ogsaa være praktisk at følge den Orden, som fremkommer derved, at man følger selve Paragrafferne. Jeg vil da først gøre opmærksom paa, at det, der her er Tale om at naa, er ikke en egentlig Vurdering af Grundværdien, det, der lægges til Grund, bliver Vurderingen til Ejendoms-skyld, altsaa ikke den egentlige Grundværdi, men Værdien af Ejendommen, som fremkommer, naar Bygningerne blive tagne med i Betragtning. Hvad § 14 angaar, har jeg i øvrigt kun det at bemærke, at der staa i Slutningen af Paragraffen, at Værdistigningen skal skønnes at udgøre over 10 pCt. af Ejendommens Værdi, beregnet uden Hensyn til den ved Jernbaneanlægget indtraadte Værdistigning, eller dog mindst 10,000 Kr. Det forekommer mig uheldigt, at man her sætter en Begrænsning af mindst 10,000 Kr., idet en Ejendom, som er saa meget værd, at 10 pCt. af dens Værdi ikke udgør 10,000 Kr., altsaa ikke bliver ramt af Værdistignings-skatten, selv om dens Værdi ved Hjælp af Jernbaneanlægget stiger med 7,000, 8,000 eller 9,000 Kr., og det kan jo være ret urimeligt. Derimod maa jeg ganske give Forslaget Medhold i, at man ikke opkræver den hele Værdistigning. Om man saa har ramt rigtigt ved at tage Halvdelen af Værdistigningen minus 10 pCt., altsaa 45 pCt. af Værdistigningen, er en ren Skønssag. Til det hele kan man selvfølgelig ikke gaa, thi der maa dog være en Sikkerhed for, at man ikke ved en Fejltagelse i dette Skøn kommer til at berøve vedkommende Ejendoms Ejer mere end hele den Værdistigning, som har fundet Sted ved et Jernbaneanlæg. Og det kunde